

saavidt muligt kommer til at forhindre Lovovertrædelser; thi det er jo Betydningen, ja maasse Hovedbetydningen af enhver Kontrol, at ved den ikke saa meget de begaaede Lovovertrædelser opdages, som at dens Tilstedeværelse og effektive Udførelse forhindrer, at Lovovertrædelser sker. Man har forsøgt at fremsætte Indvendinger mod Kunstsmørret, ogsaa paa andre Omraader, navnlig med Hensyn til dets Ernæringssevne og med Hensyn til dets formentlige sanitære Stadelighed. Det er Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke det vistnok endnu staar noget tvivlsomt, hvorledes man skal besvare dem. At Kunstsmørrets Ernæringssevne næppe kan sættes ganske ved Siden af Meierismørrets, synes uvivlsomt, men hvad det Sundhedsfarlige ved Kunstsmørret angaar, er Spørgsmaalet endnu bestandig svævende. Jeg tror i det Hele taget, at man skal være lidt varsom med at rette et Angreb paa Kunstsmørret fra dette Standpunkt, thi Meierismørret er ikke ganske frit for, at et lignende Angreb kan rettes ogsaa mod det. Vi se jo af Afskrevet Steenbuchs trykte Foredrag, som er ombest her i Salen, at, hvad de Fleste af os vidste, Mælken er erkjendt at være en farlig Smittebærer for visse Sygdomme, men tillige har jo Dr. med. Bang i et Foredrag, som er trykt i Tidsskrift for Landøkonomi, oplyst, at man har taget Mælken af en Ko, som havde Overterkulose og dermed fodret andre Dyr — der staar ikke, at det er Køer, man fodrede dermed, men andre Dyr — og at det har vist sig, at Fodringen med Smør af en slyg Ko, som havde Overterkulose, var i Stand til hos Forsøgsdyret, der blev fodret med dette Smør, at fremkalde den samme Sygdom. — Landmændene have efter min Mening hidtil grebet den rette Udvei, det rette Midde, som stod i deres Haand, til at hyde Konkurrenter Spidsen, og de have taget Fodfæste paa den Sætning, som er saa rigtig, at et Surrogat kun er et Surrogat og aldrig kan naae op til Høiden af den Vare, som det er et Surrogat for, naar denne Vare produceres, som den skal være. Det er derfor, at Landmændene med fordoblet Iver haade paa den ene og den anden Maade, saasom ogsaa gennem Andelsmeierier have lagt sig efter at producere første Klasse Smør, og derved have opnaaet at kunne producere en fortrinlig Vare, der saa vidt jeg veed stedse har fundet villig Af sætning paa det engelske Marked, som jo er vort Hovedmarked, naar Varen kun har været, som den skalde være. Der har været ført enkelte Klager, navnlig over for megen Vandholdighed, men dem ville Land-

mændene sikkert forstaa at afhjælpe, efter at de nu ere gjorte opmærksomme derpaa. Og saa har det jo været saa, at det danske Smør er betalt med Verdensprisen paa det engelske Marked efter sin Kvalitet, og man kan sige, efter sin udmærkede Kvalitet, om det end er noget tvivlsomt, i det Mindste efter de Dødsninger, som fremkom i det i forrige Samling nedsatte Udvalg, om der ikke endnu gives Smør, navnlig det normanniske Smør, som i Kvalitet staar over det danske og bliver betalt ikke saa lidt høiere. Jeg tror, at det er med en vis Tilfredshed, at man kan se hen paa, at den Maade, som Landmændene hidtil have haft det i deres Magt at tage Sagen paa, har bragt gode Resultater for dem, og dermed for hele Landet, og har vist sig at svare til det Niemed. Jeg havde egentlig troet, at netop fordi man producerede nu saa meget fint Smør, som jo betales bedre end tidligere Mellemsmørret, og fordi gennem Andelsmeierier den enkelte Mand, som kun har en lille Besætning, kan komme med og faae sin Produktion betalt ligesaa godt som de større Producenter — jeg havde troet, siger jeg, at det skulde have til Følge en Nedgang i Prisen for Meierismør af 2den og 3die Klasse; men dersom man kan stole paa et Foredrag, som jeg ser i Næstved Avis for 18de Januar d. A., at Landbrugs-kandidat M. C. Petersen den 16de d. M. har holdt i Præsto, forholder det sig ikke saaledes, at Priserne paa de ringere Sorter Smør ere gaaede ned, men tværtimod at det Mudsatte er Tilfældet. Han siger bl. A. i dette Foredrag — jeg nævnedes min Klæde: „Der er blevet Mangel paa Markedet af det saakaldte almindelige Bøndesmør, og derved er dette Smør steget i Pris, og Forskjellen mellem denne Pris og Topnoteringen er bleven langt mindre.“ Saaledes som Forholde, altsaa hidtil har stillet sig, og med de Midler, som Landbrugsstanden har haft til at imødegaa denne Konkurrent, Kunstsmørret, med, tror jeg, at man med Tilfredsstillelse kan vise hen paa, at den Konkurrence paa en heldig Maade er imødegaaet, at Landbruget indtil nu paa en heldig Maade har vidst gennem disse Midler at værges sig mod skadelige Følger for sig af denne Konkurrent. Der er nu reist Spørgsmaal om at forlade i det Mindste delvis dette Grundlag, og at gaa over til et andet System end det, vi hidtil have haft, nemlig absolut Forbud mod Kunstsmør, mod dets Eksistens her i Landet, det være som indført, som forarbejdet, som fabrikeret her, som værende i Forhandling eller som Gjenstand for Udførsel. Det forekommer mig at fortjene en alvorlig Overveielse, hvorvidt